

05

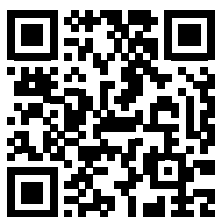
LETO 40
OKTOBER 2026

Misijonska obzorja

**100 let
Misijonske
nedelje**
18. oktober 2026

Spremljaj nas
na spletu

Ob stoletnici praznovanja Misijonske nedelje

Letos praznujemo stoletnico razglasitve Misijonske nedelje. Papež Pij XI je leta 1926 odločil, da bo vsako leto določena nedelja v oktobru namenjena misijonom in da se bo naslednje leto 1927 prvič obhajala po vsem svetu. Na to nedeljo bo tudi nabirka za misijone, razporeditev zbranih sredstev pa bo pripadala svetemu sedežu.

Papeža Pija XI. so imenovali misijonski papež, saj je bil znan po velikem misijonskem žaru. Želel je, da bi vsi kristjani čutili potrebe misijonskih dežel, predvsem Azije in Afrike, ki so v tistem času trpele veliko pomanjkanje. V Evropi je divjala prva svetovna vojna, ki je ta misijonska območja še dodatno prizadela, saj so izgubili prepotrebno finančno pomoč, ki je prihajala prav iz držav, ki so bile vpletene v vojno. Glavni namen Misijonske nedelje je bil, da bi vsi ljudje razumeli potrebo po misijonskem delu, da bi molili za misijonarje ter zanje zbirali sredstva s posebno nabirkom, in da bi se ta sredstva pravično razdelila najrevnejšim mladim Cerkvam po svetu. S tem dejanjem imajo vsi verniki priložnost, da solidarno skrbijo za najbolj potrebne.

Papež Leon XIV. je za naslov poslanice letošnje Misijonske nedelje izbral geslo »Eno v Kristusu, združeni v poslanstvu«. S tem naslovom želi poudariti, komu moramo slediti in kakšno je naše

skupno poslanstvo. Vabi nas, naj se oklenemo Kristusa našega učitelja, ki nas pošilja na skupno misijonsko pot. Skupno poslanstvo nas zavezuje, da delamo za oznanjevanje vesele novice evangelija in da je naš cilj oznanjati, živeti in podeliti zvesto Božjo ljubezen. Papež poudarja, da je ljubezen bistvo našega poslanstva.

Meseca junija se je g. Matjažu Križnarju iztekel drugi petletni mandat službe ravnatelja Misijonskega središča Slovenije. Slovenski škofje so prefektu Kongregacije za evangelizacijo predlagali g. Gregorja Bregarja, ki ga je prefekt potrdil za obdobje pet let.

Gospodu Matjažu se iz srca zahvaljujemo za predano služenje pri vodenju in spodbujanju misijonske zavesti v Sloveniji. Poleg spodbujanja rednih akcij, ki jih misijonska pisarna organizira na ravni Slovenije, je tudi obiskoval naše misijonarje. Vsak obisk pripomore k boljšemu spoznavanju dela misijonarjev in misijonark ter njihove potrebe. Prav tako pa tudi želimo veliko božjega blagoslova novemu ravnatelju g. Gregorju Bregarju.

Pavle Novak CM

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50,
E-mail: missio@rkc.si
<http://www.missio.si>
Uradne ure od ponedeljka do petka od 8^h do 13^h.

Glavni urednik: Pavle Novak, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektoriranje: MSS

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Gregor Bregar
Oblikovna zasnova: Jasna Andrić
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4200 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369
Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.

Priporočeni dar za posamezni izvod je 2,00 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2026: 12 EUR, za tujino 23 EUR oz. 26 USD, 37 CAD, 37 AUD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS, Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: dar za tisk MO, št. transakcijskega računa pri NLB: SI56 0201 4005 1368 933.
Slika na naslovnici: S. Marjeta Zanjkovič med otroki na Madagaskarju

Temeljno poslanstvo je pričevati z zgledom

Z Gregorjem Bregarjem se je pogovarjal Pavle Novak

K pogovoru smo tokrat povabili novega ravnatelja Misijonskega središča Slovenije Gregorja Bregarja, duhovnika ljubljanske nadškofije. Po končani gimnaziji je zaključil študij fizike, nato poučeval v Škofijski klasični gimnaziji in šele po tej izkušnji je vstopil v bogoslovje. Sedaj se na tej isti gimnaziji posveča dijakom kot duhovnik. Službo ravnatelja Misijonskega središča je prevzel avgusta, ko je mandat potekel dosedanjemu ravnatelju Matjažu Križnarju.

● **Obisk** s. Prisce Chiradza iz Zambije

Bi se nam lahko na kratko predstavili?

Prihajam iz župnije Ljubljana Šentvid. Diplomiral sem iz fizike in pet let poučeval na Škofijski klasični gimnaziji. Nato sem šel v Ljubljansko semenišče, lahko rečem kar iz gimnazije v semenišče. Po novi maši leta 2019 sem na isti gimnaziji postal kaplan. Ukvarjam se z dijaki, poučujem vero in kulturo, zanje pripravljam duhovne obnove in sem jim na razpolago za spoved. Sem pa že sedmo leto tudi duhovni pomočnik na Črnučah. Od julija letos sem tudi ravnatelj Misijonskega središča, kar pomeni, da bom nekoliko manj časa na gimnaziji.

Ste bili presenečeni ob imenovanju?

Da, sem kar presenečen, da je nadškof Zore mene prepoznal, da bi lahko animiral misijonsko delo. Tega nisem pričakoval.

Pred vami je novo poslanstvo, kot ravnatelj Misijonskega središča Slovenije boste še bolj vključeni v misijonsko dogajanje doma in po svetu. Ste morda do sedaj že imeli kakšen stik z našimi misijonarkami in misijonarji?

Preko programa Pota sem bil leta 2022 tri tedne v Kazahstanu pri patru Mihi Majetiču. To je moja najbolj neposredna misijonska izkušnja. Glede novega poslanstva imam dober občutek. Prvi stik z misijonarji sem imel 10. junija letos na srečanju misijonarjev, ki je potekalo v Strunjanu. Bilo je veliko misijonarjev in lepo je, ko se misijonarji z različnih krajev sveta srečajo, se pogovarjajo in si izmenjujejo osebne izkušnje njihovega poslanstva. V juliju in avgustu sem se srečeval z misijonarji, ki so bili v Sloveniji na dopustu. Z njimi sem imel čudovite pogovore, ki mi bodo v pomoč pri novem poslanstvu.

● **Ravnatelj** Gregor med mladimi

Oktober je misijonski mesec. Skupno poslanstvo vseh Kristjanov je biti pričevalec evangelija v svetu. Se dovolj zavedamo našega skupnega poslanstva ali smo morda le opazovalci dela misijonarjev?

Veliko razmišljam, kako bi gradili mostove in povezovali slovensko Cerkev s Cerkvijo, kjer delujejo naši misijonarji. Kako bi povezovali slovenski prostor z njimi in pletli močno navezo preko osebnih stikov, zbiranja pomoči in preko molitve. Slovenski prostor je glede tega zelo zavzet. Vera je poseben zaklad, ki smo ga prejeli »brezplačno«, zato je edino smiselno, da ga širimo naprej. Menim, da potrebujemo dogodke, kamor bi lahko prihajali vsi, tudi neverni ali ljudje drugih veroizpovedi. Tako bi bolje spoznali lepoto vere. Glede tega opažamo spremembe v družbi. Število katehumenov se povečuje. Tudi sam imam skupino katehumenov v gimnaziji. Nekaj čudovitega je opazovati, kako ti mladi odkrivajo življenje z Bogom. Takšna srečanja bi veliko pripomogla k dviganju zavesti našega skupnega poslanstva in seveda tudi misijonarjenja v naši neposredni okolici.

V zadnjih letih nastaja nova oblika misijonarjenja, saj vidimo, da se na pomoč k misijonarjem pogosto odpravljajo mladi (skupina Pota je v porastu), mladi pari in različne skupine iz župnij. Kakšno je vaše

mnenje o teh novih oblikah misijonarjenja, ki so predvsem za krajši čas in ne za obdobje več let, kot smo bili navajeni?

Gotovo je potrebno biti zelo pozoren in odprt do teh oblik prostovoljstva v misijonih. Poleg programa Pota so letos začeli s prostovoljstvom še salezijanci. Veliko razmišljam, kako bi to misel čim bolj razširili. Mladi občutek, da je potrebno pomagati, nosijo v sebi. Tudi druge oblike pomoči so dobrodošle, za vse oblike je

● **Kazahstan** POTA projekt 2022

● **Kazahstan** POTA projekt 2022

dovolj prostora. Mladi bodo s svojim zgledom še druge navdušili, da se jim pridružijo in izkusijo to poslanstvo. Takšno delo naj ne bi bil le altruizem, ampak nosilec in prinašalec vesele novice v svet, ki je še ne pozna.

Kot katehet na Škofijski klasični gimnaziji vidite zanimanje mladih za misijone? Obstaja kakšna misijonska skupina ali pa imate kakšno konkretno akcijo, preko katere lahko mladi doživijo stik z misijonskim delom na terenu?

Lahko bi razdelil zanimanje mladih na dva dela. Prvi so prostovoljci, ki se odpravljajo k misijonarjem. Večina gre za maturante, ki gredo na program Pota. Drugi del pa so dobrodelne akcije, ki potekajo v adventu in postu. Zbirali smo sredstva za misijonarja Toneta Kerina na Madagaskarju, sredstva za nakup koz in drugega orodja za Ruando in Burundi, pripravljali smo tudi akcije za Senegal in Venezuelo. Mladi so bili zelo navdušeni, ko so poslušali misijonarje. Čutijo namreč potrebo, da nekaj naredijo tudi za druge, čeprav jih ne poznajo. Izkušnja, ki jo imam iz Kazahstana je, da so mladi osebno poglobili svojo vero, hkrati pa so nastale vezi z mladimi v Kazahstanu. To ustvarja zelo globoke izkušnje, ki ostanejo za celo življenje in bodo vplivale na njihovo rast v veri.

Misijonsko središče ima kar nekaj pomembnih akcij. Se vam zdi, da jih je dovolj, ali menite, da bi lahko začeli še s kakšno novo?

Vsekakor so te akcije izrednega pomena. Adventna akcija, Trikralska akcija in Miva na Krištofovo nedeljo.

Te so že tradicionalne in močno zasidrane. Še naprej jih moramo spodbujati in dobro predstaviti, čemu služijo. To je prvi pogled. Ko jih bom temeljito preučil, bom lažje videl, kaj se da na tem področju še izboljšati.

Nekoč je bila povezanost med Slovenijo in zamejskimi Slovenci zelo močna. Imate kakšne ideje, kako bi se lahko to sodelovanje ponovno poživilo?

Nekaj stikov s koroškimi Slovenci sem že imel. Vsekakor so ti stiki izrednega pomena in odprt sem za kakršno koli sodelovanje. Pomembno je navezovati stike in se povezati. Veliko več bomo lahko naredili skupaj kot pa vsak sam.

Želite ob zaključku najinega pogovora našim bralcem podati kakšno zaključno misel?

Misijonarka s. Andreja Godnič, ki je zdaj v Sloveniji, mi je nekoč rekla, da je treba razmišljati o misijonskem poslanstvu ne le iz materialnega vidika, ampak tudi preko osebnih karizem posameznikov, s katerimi bi lahko obogatili misijonsko delo. To pomeni, da naj iščemo poti, preko katerih bo Gospod uresničil načrte, ki jih ima s slehernim človekom, da bo rastlo Božje kraljestvo med nami. Torej vera in življenje po veri. Vera je glavni zaklad, iz katerega črpamo navdihe za služenje. Ljudje, ki imajo izkušnjo, da jih ima Bog rad, so pravo kerigmatično sporočilo. Njihova pričevanja so navdihujoča. Lahko rečem, da je pričevati s svojim zgledom naše najbolj temeljno poslanstvo. ●

Misijonski poklic

dr. p. Mari Osredkar

Cerkev se od vsega začetka zaveda, da misijonsko poslanstvo ni njena obrobna dejavnost, temveč izhaja iz njenega bistva. Njen »raison d'être« je namreč nadaljevanje Kristusovega poslanstva na svetu. Evangelij ni dar, ki bi ga kristjani smeli zadržati zase, ampak je vesela novica, namenjena vsem ljudem. Zato je vsak Kristusov učenec poklican, da po svojih sposobnostih in v okoliščinah svojega življenja oznanja Evangelij ter pričuje za Kristusa.

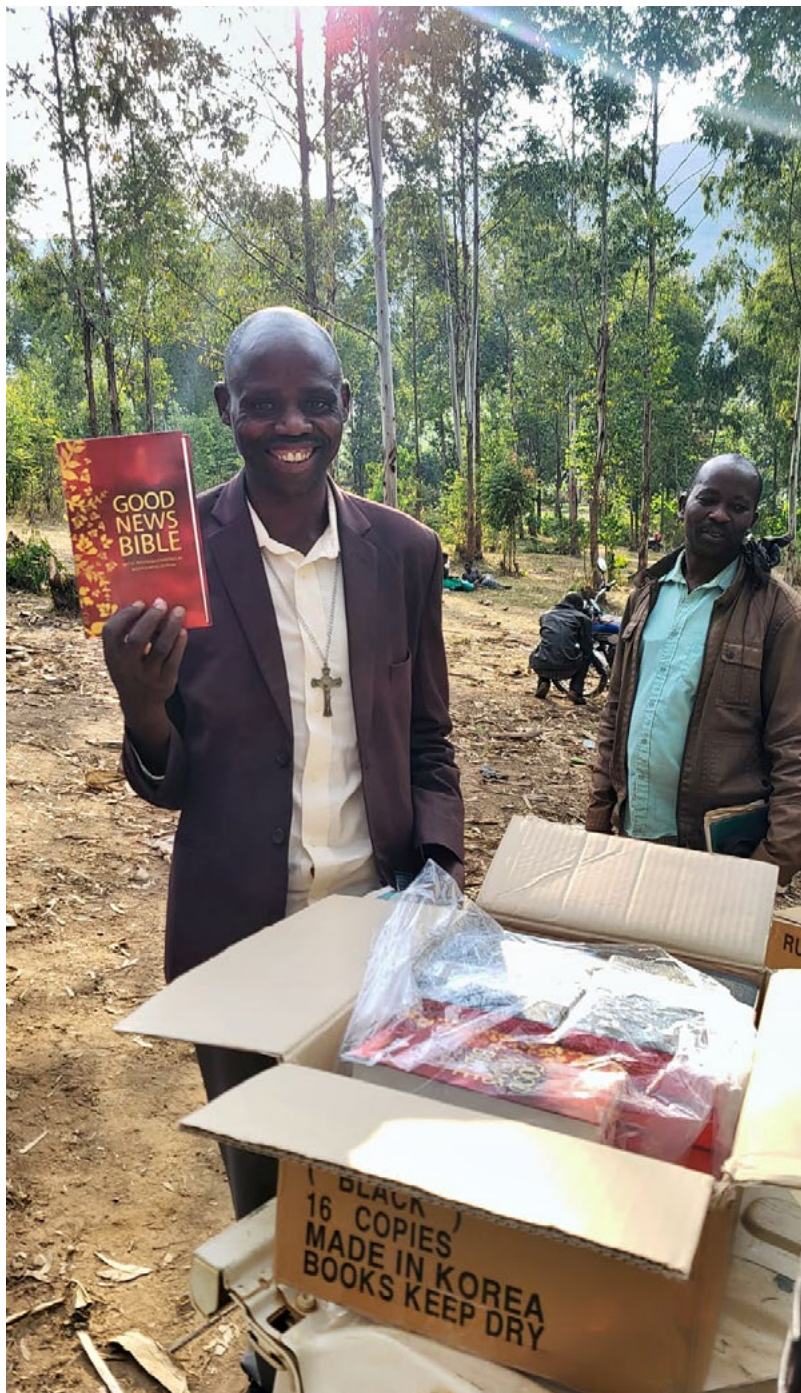
To jasno izraža 23. člen koncilskega odloka *Ad gentes*, kjer koncilski očetje poudarijo, da »je vsakteri Kristusov učenec dolžan, da po svojih močeh razširja vero«, hkrati pa dodajajo, da Kristus izmed svojih učencev vedno posebej kliče nekatere, da jih pošlje evangelizirat narode. Misijonska dejavnost je torej skupna naloga vse Cerkve, vendar se uresničuje na dva načina: kot splošni poklic vseh krščenih in kot posebni poklic tistih, ki svoje življenje v celoti posvetijo misijonskemu oznanjevanju. Takšno razumevanje je tesno povezano z 17. členom Dogmatične konstitucije o Cerkvi. Koncil tam poudarja, da je Kristus apostolom zaupal nalogo, naj oznanijo evangelij vsem narodom. Cerkev je ta mandat prejela od apostolov in ga mora izpolnjevati do konca časov.

Vsi smo misijonarji

Iz tega izhaja pomembna teološka posledica: nihče, ki je po krstu postal Kristusov učenec, ne more biti brezbrizen do oznanjevanja evangelija. Seveda vsi niso poklicani, da bi zapustili domovino ali delovali v oddaljenih deželah, vendar je vsak poklican živeti tako,

da drugi po njem spoznajo Kristusa. Oznanjevanje se uresničuje z besedo, predvsem pa z življenjem, ki odseva vero, upanje in ljubezen. Krščansko pričevanje v družini, na delovnem mestu, v kulturi, znanosti, politiki ali med socialno najbolj ranljivimi je prav tako resnično misijonsko delo.

● Sveta pisma za katehiste v Ugandi

Drugi vatikanski koncil je posebej poudaril, da med misijonarji niso le škofje, duhovniki in redovniki, ampak tudi laiki. S tem je koncil razširil razumevanje misijonskega delovanja, ne da bi zmanjšal pomen posvečenega služenja. Pokazal je, da različni poklici v Cerkvi niso med seboj konkurenčni, ampak se dopolnjujejo. Prav ta misel pa nam pomaga odgovoriti na nova vprašanja, ki se postavljajo v Cerkvi današnjega časa. V številnih evropskih in severnoameriških državah se zmanjšuje število duhovniških in redovniških poklicev. Manj je redovnikov in redovnic, ki bi bili pripravljeni za dolgotrajno misijonsko delo, zmanjšuje se tudi število škofijskih duhovnikov, ki bi jih krajevne Cerkve lahko poslale v misijone. Hkrati se povečuje delež laikov v misijonskem delu. Mnogi zakonci, družine, zdravniki, učitelji, inženirji, socialni delavci in drugi strokovnjaki odhajajo v misijonske dežele ter tam s svojim poklicnim delom in krščanskim pričevanjem sodelujejo pri poslanstvu Cerkve. To je pomembna obogatitev sodobne misijonske dejavnosti, saj kaže, da oznanjevanje evangelija ni omejeno na posvečene službe, ampak je naloga vsega Božjega ljudstva.

Izzivi za Cerkev

To dejstvo pa prinaša tudi izzive. Večja navzočnost laikov odpira nove možnosti za evangelizacijo na področjih, kamor duhovniki pogosto težje vstopajo: v šolstvu, zdravstvu, gospodarstvu, družinskem življenju in civilni družbi. Po drugi strani pa laiki ne morejo nadomestiti zakramentalnega služenja, ki je lastno škofom in duhovnikom. Brez zadostnega števila posvečenih služabnikov postane težje redno obhajanje evharistije, podeljevanje zakramenta sprave in pastoralno spremljanje mladih Cerkva.

To pomeni, da mora Cerkev danes hkrati storiti dvoje. Prvič, z novo gorečnostjo mora moliti za duhovniške in redovniške poklice ter ustvarjati okolje, v katerem bodo mladi lahko velikodušno odgovorili na Kristusov klic. Drugič, vedno bolj mora razvijati misijonsko zavest vseh krščenih in odgovorno oblikovati laike za njihovo poslanstvo. Misijoni niso dejavnost posameznikov, ampak življenjski izraz celotnega Božjega ljudstva, v katerem ima vsak krščeni svoje nenadomestljivo mesto.. ●

Pravoslavje danes: med izročilom in sodobnim svetom

dr. Matija Nared

Ko pomislimo na krščanstvo, običajno najprej pomislimo na katolištvo, nato na protestantizem. Pravoslavje pa za mnoge ostaja nekoliko bolj oddaljen svet ikon, starodavnih liturgij in povezanosti z narodi vzhodne Evrope. V resnici gre za veliko in raznoliko krščansko skupnost, ki danes združuje približno 200 do 300 milijonov vernikov.

Pravoslavje sestavljajo avtokefalne cerkve, ki jih povezuje skupno teološko, liturgično in duhovno izročilo. Razširjeno je predvsem v vzhodni in jugovzhodni Evropi ter na Bližnjem vzhodu, njegove skupnosti pa živijo tudi drugod po svetu. V mnogih okoljih je Cerkev tesno povezana z narodom, kulturo in identiteto, kar lahko krepi pripadnost, hkrati pa odpira vprašanja cerkvene avtonomije in odnosa do države.

Živo izročilo

Ena najizrazitejših značilnosti pravoslavja je zavest o kontinuiteti z zgodnjo Cerkvijo. Bogoslužje, ikone, petje in molitve niso le zgodovinska dediščina, temveč živ izraz vere. Pomembno mesto ima tudi meništvo; samostani ostajajo središča molitve, duhovnosti in ohranjanja izročila; med najbolj znanimi so samostani na gori Atos v Grčiji.

● Škof Martin Kmetec po končani slovesni maši v Efezu, Turčija

Pravoslavni in katoličani: od razkola do dialoga

Za pravoslavje je najpomembnejši medkrščanski (ekumenski) odnos do Katoliške cerkve. Obe tradiciji izhajata iz skupnih korenin in imata skupen velik del izročila prvega tisočletja: vero v Kristusa, apostolsko nasledstvo, zakramentalno življenje ter številne elemente bogoslužja. Razkol med Vzhodom in Zahodom, ki ga običajno povezujemo z letom 1054, še ni povsem presežen. Osrednje odprto vprašanje ostaja vloga rimskega škofa. Katoliška cerkev papežu priznava univerzalno vodstveno oblast nad vso Cerkvijo, pravoslavne cerkve pa rimskemu škofu priznavajo posebno častno mesto, ne pa take oblasti nad vsemi cerkvami.

Med odprtimi vprašanji ostajajo tudi nekatere teološke razlike, med njimi *filioque*. Gre za latinsko besedo, ki pomeni »in Sina« in se nanaša na izpoved o izhajanju Svetega Duha. Zahodna tradicija izpoveduje, da Sveti Duh izhaja »iz Očeta in Sina«, vzhodna pa vztraja pri izvirnem besedilu, po katerem izhaja »od Očeta«. Za pravoslavne je to vprašanje pomembno tudi zato, ker odpira vprašanje, kdo ima pravico spreminjati izročilo in odločati v imenu vse Cerkve.

Kljub temu je danes dialoga med pravoslavjem in katolištvom bistveno več kot v preteklosti. O tem govorijo

teološka srečanja, stiki med cerkvenimi voditelji ter sodelovanje pri družbenih in humanitarnih vprašanjih. Čeprav polnega evharističnega občestva še ni, današnje odnose vse bolj zaznamujejo spoštovanje, dialog in zavest o skupnih krščanskih koreninah.

Pogled naprej

Pravoslavje danes išče ravnotežje med zvestobo izročilu in odgovori na nova vprašanja sodobnega sveta, pa naj gre za vprašanje družine, bioetike, položaja žensk in spolne identitete ali vprašanje sekularizacije in prenosa vere na mlajše generacije. In tudi njegova prihodnost bo odvisna od možnosti iskrenih odgovorov na ta vprašanja. Prav tako pa je pomembno tudi ohranjati sposobnost notranje povezanosti ter pripravljenosti na dialog s katoličani in drugimi kristjani. Za katoličane je ta dialog še posebej pomemben. Katoliška in Pravoslavna cerkev sta si med krščanskimi tradicijami najbližji, saj priznavata skupne zakramente, apostolsko nasledstvo in velik del izročila prvega tisočletja. Prav zato je njun odnos hkrati dragocen in zahteven. Če naša Cerkev išče edinost, mora biti v odnosu do pravoslavja pripravljena razumeti vzhodno občutljivost glede cerkvene avtoritete, upoštevati zgodovinske izkušnje ter potrpežljivo iskati skupne poti. Prav v tem se skriva priložnost za ponovno odkrivanje skupnih korenin in skupnega krščanskega pričevanja. Gospod je namreč eden.. ●

Naše poslanstvo je poslanstvo ljubezni

Povzetek misijonske poslanice – 3. del

Janko J. Pirc

Če je prvi del poslanice govoril predvsem o naši pripadnosti Kristusu in je drugi del premišljeval o naši edinosti, da le združeni lahko zares pričujemo zanj; potem tretji del govori o vsebini našega pričevanja. Poklicani smo z življenjem oznanjati in deliti zvesto Božjo ljubezen.

Papež Leon pravi: »Če je edinost pogoj poslanstva, je ljubezen njegovo bistvo. Poslanstvo učencev in celotne Cerkve nadaljuje Kristusovo poslanstvo: poslanstvo, ki se rodi iz ljubezni, se živi v ljubezni in vodi v ljubezen. Skozi dolga stoletja so množice kristjanov, mučencev in misijonarjev dale življenje za to, da bi oznanile svetu to Božjo ljubezen. Tako se evangelizacijsko poslanstvo Cerkve nadaljuje pod vodstvom Svetega Duha, Duha ljubezni, vse do konca časov.«

Hvala misijonarjem

Papež nadaljuje: »Rad bi se posebej zahvalil današnjim misijonarjem in misijonarkam *ad gentes*. Kot sveti Frančišek Ksaverij so zapustili lastno deželo, lastno družino in vsako gotovost, da bi oznanjali evangelij in prinesli Kristusa ter njegovo ljubezen v kraje, ki so pogosto težavni, revni, zaznamovani s konflikti ali kulturno oddaljeni. S svojim vztrajanjem kažejo, da je Božja ljubezen močnejša od vsake ovire. Svet še vedno potrebuje te pogumne pričevalce za Kristusa. In cerkvene skupnosti še vedno potrebujejo nove misijonarske poklice, ki nam morajo vedno biti pri srcu in za katere moramo nenehno prositi Očeta. On naj nam nakloni dar mladih in odraslih, ki bodo pripravljeni zapustiti vse, da bi sledili Kristusu v življenju evangelizacije vse do skrajnih mej sveta!«

Tudi mi se pustimo vneti

»Ko občudujem misijonarje in misijonarke, namenjam poseben poziv vsej Cerkvi: da se jim vsi pridružimo v evangelizacijskem poslanstvu s pričevanjem življenja v Kristusu, molitvijo in darovanjem za misijone. [...] Spodbujeni s temi pričevanji si vsi prizadevajmo, da bi, vsak v skladu s svojo poklicanostjo in prejetimi darovi, prispevali k velikemu evangelizacijskemu poslanstvu, ki je vedno sad ljubezni.« ●

Celotna poslanica je objavljena na spletni strani MSS.

Misijonska nedelja: Vsi za vse!

Leta 1976 pisal Franc Sodja

Vedno je bilo tako, da je vsak misijon imel svoje podpornike in dobrotnike. Skupnost, ki je dala misijonarja, naj zanj tudi skrbi. Vsak narod naj posebej torej skrbi za svoje misijonarje in njihovo misijonsko delo.

Tej misli je dal koncil nov poudarek. Samo, da so koncilski očetje stvar postavili na vsecerkveno odgovornost. Torej ne posamezne skupine ljudi, ampak posamezne župnije kot najmanjše celice, posamezne škofije ali cele krščanske pokrajine naj postanejo posebno odgovorne za posamezna misijonska področja. S tem so misijonski cilji konkretni, naloge čisto jasne in zanimanje toliko bolj živo. V resnici so nastale v zadnjih desetih letih sijajne povezave posameznih škofij ali posameznih župnij z misijonskimi škofijami in župnijami. S tem se misijonsko delo ljudem v zaledju približuje s svojimi najbolj konkretnimi nalogami, ne le z zidavami cerkva, šol, bolnic, drugih socialnih ustanov, – še veliko bolj z vzgojo katehistov, domačih duhovnikov, pastoralnih ustanov. Kratko: problem mlade Cerkve postane problem »stare« matične Cerkve. Prav to idejo so zapisali kot veliko pobudo koncilski očetje v Misijonskem odloku.

Toda s tem niso črtali tistega, kar mora ostati: skupno delo vseh za vse. Koliko je misijonskih krajev, ki nimajo še nikogar; ali nimajo kljub temu, da se nekdo zanima, zadostnih opor. Velika je lahko nevarnost, da zaradi večje gorečnosti ali večje možnosti en misijon prejema brez primere več kot drugi, pa sta oba vsaj enako potrebna. Zato mora nad vsemi bedeti celotna Cerkev. Iz te ideje so nastale svetovne katoliške misijonske organizacije, kot so Družba za širjenje vere, Družba sv. detinstva in Družba sv. Petra za vzgojo domačih duhovnikov. Preko teh organizacij naj bi sodeloval prav vsak vernik in te organizacije

● Praznovanje Misijonske nedelje 2025 v Črenšovcih. Foto Ivan Herceg

naj bi bile stalna molitvena in denarna pomoč slehernemu misijonu in slehernemu misijonarju na svetu.

Zato ob Misijonski nedelji tudi mi moramo obnoviti ta čut za skupnost. Čeprav je za modernega človeka težka organizirana oblika na primer Družbe za širjenje vere, ki je organizirana po desetnijah z mesečnimi nabirkami, vsakodnevnimi molitvami, vendar jo omogoča vsaj Misijonska nedelja, kjer moramo dati letni prispevek, še več: moramo dati čim več v ta skupni sklad z vsemi nabirkami okoli misijonskega praznika. Skrajni čas pa je, da izgubi Misijonska nedelja priokus, da je to nekaj prisiljeno dodanega našemu krščanskemu življenju. Lepše bi bilo, če v ta namen, da nas spodbudi, Misijonske nedelje treba ne bi bilo. A ker se tako rada ohladi naša gorečnost tudi v tako velikih nalogah, ki jih imamo zaradi krsta, je potrebno, da nas Cerkev znova nanje spomni.

Naj bo na letošnjo Misijonsko nedeljo pred našimi očmi vse misijonsko delo, zato pa naj bo molitev vesoljna, žrtev vesoljna in ljubezen vesoljna. ●

● **Matjaž Križnar** na avdienci pri papežu Frančišku

● **Blagoslov** otrok v Braziliji

Cerkev je misijonska

Matjaž Križnar, ravnatelj MSS v letih 2016–2026

Leta 2016 sem od škofovske konference sprejel služenje Cerkvi na misijonskem področju za dobo pet let z možnostjo podaljšanja za dodatnih pet let. Teh deset let dela kot ravnatelj Misijonskega središča Slovenije in v Papeških misijonskih družbah je bil zame izreden izziv in bogata izkušnja. Zelo me je veselilo, da sem bil eden izmed veznih členov med slovenskimi misijonarji in slovenskim človekom. Hkrati pa del Cerkve mnogih narodov, ki si želijo pomagati, da bi gradili eno Božje ljudstvo na poti k Bogu.

Naj se ob tej priliki zahvalim Gospodu za vse, ki ste mi dajali oporo v misijonskem poslanstvu. Najprej vam misijonarjem, ki ste s svojo neomajno vero posredovali izkušnjo vere ljudstvom, kjer delujete, in tudi meni. Sodelavcem Misijonskega središča Slovenije izražam zahvalo za njihovo odgovorno in požrtvovalno delo. Verniki v Sloveniji in tudi drugi ljudje dobre volje že stoletja živijo na mnoge načine povezani z misijonarji. V desetletnem obdobju sem bil priča te povezanosti, ki je nastala z molitvijo in stalnimi stiki, posebno še ob obiskih misijonarjev v domovini, obiskih mnogih na njihovih misijonih, posebej še mladih, usposobljenih delavcev iz zdravstva ter iz mnogih drugih poklicev. Vsi s pripravljenostjo prinašati upanje in konkreten napredek k boljšemu življenju. Seveda zahvala sobratom duhovnikom, redovnicam in redovnikom, posebej še škofijskim in dekanijskim animatorjem. Slovenskim škofom, posebno pokojnemu škofu Metodu Pirihi, ki je vrsto let očetovsko spremljal in spodbujal delo za misijone. Posebno skrb je s svojim obiskom ob 50-letnici naših misijonarjev na Madagaskarju pokazal novomeški škof Andrej Glavan. Zahvala nadškofu Stanislavu Zoretu, ki me je povabil na pot misijonskega poslanstva in je kasneje tudi sam prevzel skrb za misijonstvo Cerkve na Slovenskem.

● **Obisk** malgaškega škofa in slovenskih misijonarjev v MSS

Zahvala papežu Frančišku, ki je vseskozi s posebno pozornostjo spremljal misijonsko Cerkev. Vsako leto smo se z ravnatelji mnogih narodov za teden dni srečali v Rimu na letni skupščini. Vedno je bil prav poseben dan namenjen srečanju s papežem. Tudi papež Leon XIV. nas je sprejel takoj na začetku svojega delovanja in nam kot njegovi predhodniki pripravil prisrčen sprejem s pomenljivim nagovorom in osebnim srečanjem. S tem in mnogimi drugimi dejanji Cerkev na mnoge načine izraža svoje misijonsko poslanstvo.

Tudi sam si bom še naprej prizadeval za to po svojih najboljših močeh, tako v svoji okolici kot v odnosu do misijonarjev in mnogih ljudstev, ki so na poti sprejemanja Vstalega Jezusa Kristusa. V hvaležnosti izražam vso podporo g. Gregorju Bregarju, ki je od Cerkve z veliko odgovornostjo in zavzetostjo sprejel poslanstvo, da kot prvi daje svoje moči v pomoč slovenskim škofom in vesoljni Cerkvi za misijonsko poslanstvo. ●

Pregled ključnih dogodkov od 2016 do 2026

Janko J. Pirc

V obdobju dveh mandatov vodenja Misijonskega središča Slovenije in slovenskega dela Papeških misijonskih družb se je pod vodstvom ravnatelja Matjaža Križnarja zvrstilo veliko pomembnih dogodkov.

Ker je na prvem mestu skrb za slovenske misijonarje in misijonarke, imajo posebno mesto obiski v njihovih misijonih. Tako je ravnatelj Križnar obiskal Etiopijo, Madagaskar, Ugando, Brazilijo, Ukrajino, Mozambik, Albanijo, Angolo, Turčijo in Ruando. Vsako leto se je udeleževal generalnih zasedanj ravnateljev Papeških misijonskih družb v Rimu. Leta 2022 pa je bilo to srečanje izjemoma v Lyonu, kjer je potekala tudi beatifikacija bl. Pauline Marie Jaricot, ustanoviteljice Papeške družbe za širjenje vere. V sklopu evropskih srečanj je obiskal še misijonske pisarne na Dunaju in v Budimpešti, ter središče organizacije MIVA v Avstriji.

Tudi v domovini so potekala številna srečanja, vsakoletna Misijonska nedelja z osrednjo slovesnostjo po različnih krajih, ter poletna srečanja misijonarjev v domovini. V sklopu koledniške akcije je zastopal MSS pri obiskih državnih oblasti. Ob obletnicah je vodil Misijonsko pisarno pri organizaciji velikih dogodkov, kot je bila slovesnost leta 2017 ob 30-letnici akcije MIVA na Brezjah ali vseslovensko srečanje kolednikov v Ljubljani ob 30-letnici te akcije.

Ob izrednem misijonskem mesecu leta 2019 je skupaj s sodelavci pripravil odmeven misijonski simpozij ter druge misijonske pobude, med katerimi je tudi potujoča misijonska razstava, ki je gostovala že v 29 krajih. Vedno je bil odprt in je spodbujal odhode prostovoljcev in laških misijonarjev v misijone. Sprejemal pa je tudi številne obiske misijonarjev in misijonskih sodelavcev v domovini. Prav poseben pečat bo pustil odmeven obisk Pedra Opeke v Sloveniji decembra leta 2023.

V času ravnatelja Križnarja pa smo uspeli prenoviti tudi spletno stran, revijo Misijonska obzorja in pisarniške prostore. Sodelavci Misijonskega središča Slovenije smo mu hvaležni za njegov človeški pristop, vse njegovo delo in vodenje. ●

• **Osrednja slovesnost** bo v župniji Velesovo

100 let Misijonske nedelje

Janko J. Pirc

Leta 1926, torej pred 100 leti, je papež Pij XI. uradno določil Misijonsko nedeljo za predzadnjo nedeljo v oktobru. Že naslednje leto je isti papež razglasil sv. Terezijo Deteta Jezusa za glavno zavetnico misijonov. Njen god obhajamo 1. oktobra. Postopoma se je ves mesec oktober razvil v poseben misijonski mesec.

DOGAJANJE V VELESOVEM

Tudi v Sloveniji smo za misijonski mesec oktober pripravili bogato misijonsko animacijo. Poleg praznovanja Misijonske nedelje po vseh župnijah v Sloveniji, se bo osrednje dogajanje letos odvijalo v župniji Velesovo na Gorenjskem.

Oratorijski dan in kava z misijonarko

Že v soboto, 17. oktobra, od 15.00 do 18.00 ure, bo v domu duhovnosti v Velesovem potekal Misijonski oratorijski dan. Za otroke bodo pripravljene misijonske kateheze in delavnice. V času oratorijskih delavnic bo za starše in stare starše organiziran klepet ob kavi z

misijonarko s. Vesno Hiti. Zaradi lažje organizacije se starši in otroci prijavite na el. pošto: missio@rkc.si

Osrednja slovesnost

Na Misijonsko nedeljo, 18. oktobra, bo ob 15.30 v cerkvi molitvena ura za misijone ter nato slovesna sveta maša, ki jo bo daroval nadškof Stanislav Zore. Po maši bo kratka predstavitev misijonarja rojaka Janeza Čebulja, ki je bil sodelavec škofa Baraga med Indijanci v Severni Ameriki. Sledil bo blagoslov potujoče misijonske razstave in druženje ob prigrizku.

Potujoča misijonska razstava

Ves mesec oktober je v domu duhovnosti v Velesovem na ogled potujoča misijonska razstava. Razstava prikazuje kronologijo več kot 600 misijonarjev in misijonark, ki so skozi zgodovino izšli iz slovenskih krajev, s kratkimi opisi, kje so delovali. Dodanih je osem vitrin s predmeti iz misijonov. Za ogled razstave se obrnite na tamkajšnjo župnika Slavka Kalana (tel.: 041 755 404).

DOGAJANJE V MISIJONSKEM MESECU

Študentska misijonska maša

Za študente v Ljubljani bo tradicionalno misijonsko srečanje v sredo, 14. oktobra, po večerni študentski maši pri frančiškanih na Tromostovju.

● **V Velesovem** je na ogled misijonska razstava

● **Misijonar** Janez Čebulj

Gradiva za katehezo in animacijo

Za misijonsko animacijo in katehezo smo letos v Misijonskem središču pripravili več pobud:

- **Video-sporočila slovenskih misijonarjev.** Vsak dan v mesecu oktobru bo na družbenih omrežjih Misijonskega središča Slovenije (Facebook in Instagram) objavljen kratek video-nagovor enega od slovenskih misijonarjev. Misijonarji v njem spregovorijo o svoji odločitvi za misijone, o lepotah in izzivih misijonskega poklica. Posnetkom so dodana vprašanja in iztočnice za pogovor v skupinah. Več kot bogata vsebina za delo z mladimi.
- **Ustvarjalni natečaj Moje srce za misijone.** Otroke in mlade vabimo, da pripravijo molitve, risbe, pisma in druge ustvarjalne izdelke za misijonarje in otroke v misijonih. Vsak sodelujoči bo prejel majhno misijonsko pozornost. Ustvarjalne izdelke zbiramo do 31. oktobra na naslov Misijonskega središča Slovenije. Več informacij je na voljo pri župnikih in katehistih v župnijah ali na spletni strani www.missio.si.
- Na isti spletni strani bodo za vsak dan meseca oktobra objavljena duhovna premišljevanja ob dnevni Božji besedi.

Nabirka na Misijonsko nedeljo

Nabirka pri mašah na Misijonsko nedeljo poteka po celem svetu in je namenjena za pomoč misijonom po celem svetu. Ta dan smo v molitvi in darovanju združeni vsi katoličani. Razdelitev sredstev v papeževem imenu koordinira Papeška misijonska družba za širjenje vere. V Sloveniji smo lani zbrali 335.962,19 EUR. Naša pomoč je bila usmerjena na Madagaskar in v

Etiopijo za redno pomoč, podporo in vzgojo katehistov v sedmih škofijah, za izgradnjo in obnovo dveh cerkva in dveh samostanov ter za šolanje duhovnikov in redovnic iz misijonskih držav. Misijonsko središče Slovenije se vam za vaš dar iskreno zahvaljuje.

MOJE SRCE ZA MISIJONE

Ustvarjalni projekt za otroke

Zbiramo 100 izdelkov ob 100. Misijonski nedelji

"Kaj bi povedali otroku ali misijonarju na drugem koncu sveta?"

NARIŠI

misijonarja, otroka sveta, Jezusa ...

USTVARI

strip, plakat, kolaž ali kaj svojega

NAPIŠI

pismo, molitev, pesem, zgodbo ...

Izdelek oddaj do **31. oktobra 2026**

Vsak sodelujoči otrok prejme majhno misijonsko pozornost.
Sodelujete lahko tudi kot skupina.

Misijonsko središče Slovenije, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana ali na: missio@rc.si

Molitev papeža Leona XIV. za misijone

Sveti Oče, daj nam, da bomo eno v Kristusu,
ukoreninjeni v njegovi ljubezni,
ki nas združuje in obnavlja.
Daj, da bodo vsi člani Cerkve
združeni v poslanstvu,
dojemljivi za Svetega Duha,
pogumni v pričevanju evangelija
in bodo vsak dan oznanjali in utelešali
tvojo zvesto ljubezen do vsega stvarstva.
Blagoslovi misijonarje in misijonarke,
podpiraj jih v naporih, varuj jih v upanju!
Marija, kraljica misijonov, spremljaj naše delo
evangelizacije v vseh kotičkih sveta,
naredi iz nas orodja miru in daj, da bo cel svet
v Kristusu prepoznal luč, ki rešuje.
Amen.

HVALA ZA MISIJONSKO VNEMO

Predvsem pa hvala vsem župnikom, katehistinjam in katehistom, molivkam in molivcem, vsem dobrotnikom in darovalcem, ki čutite z misijoni. Brez vašega navdušenja, vaše pripadnosti, gorečnosti, molitev in darov za misijone bi naši misijonarji ostali brez zaledja in zaslombe pri svojem delu. Naj Bog obilno blagoslovi tudi vaše prizadevanje za evangelizacijo in misijone v domovini. Saj na koncu velja: **Vsi smo misijonarji!**

O GESLU IN POSLANICI

Eno v Kristusu, združeni v poslanstvu

Tudi letos je papež Leon XIV. za Misijonsko nedeljo napisal posebno poslanico z geslom: Eno v Kristusu, združeni v poslanstvu. Čeprav jo po delih že nekaj časa premišljujemo pod rubriko Duhovna spodbuda, naj na tem mestu strnjeno povzamemo celotno poslanico.

1. **Biti eno v Kristusu** je prvi in osrednji poudarek papeževih misli. Kristus je središče naše vere. Kakor je Kristus eno z Očetom in Svetim Duhom v Sveti Trojici, tako se edinost pričakuje tudi od nas kristjanov. On je tudi edini, ki nam daje moč. Iz povezanosti s Kristusom se rodi poslanstvo. »Bolj ko bomo

● Sv. Terezija Deteta Jezusa je zavetnica misijonov

združeni s Kristusom, bolj bomo lahko skupaj izpolnjevali poslanstvo, ki nam ga daje.«

2. **Biti združeni v poslanstvu.** Iz tega sledi, da kristjani samo skupaj in povezani lahko zares pričujemo v svetu. Pristno občestvo je samo po sebi vir pričevanja, ker edinost kristjanov ne sme biti usmerjena sama vase, ampak je naravnana navzven, na poslanstvo. Ko spravljen, bratska in solidarna občestva pričujejo v svetu, evangeljsko oznanilo dobi svojo polno komunikacijsko moč.
3. **Naše poslanstvo je oznanjati zvesto Božjo ljubezen.** Že samo dejstvo edinosti in občestva v Kristusu govori o ljubezni. Tako smo kristjani poklicani oznanjati, živeti in podeliti to zvesto Božjo ljubezen, ki se je utelesila v Jezusu Kristusu. »Poslanstvo se rodi iz ljubezni, se živi v ljubezni in vodi v ljubezen.« Ali kot je rekla sv. Terezija Deteta Jezusa, zavetnica misijonov, je naše poslanstvo »Ljubiti Jezusa in narediti, da ga bodo ljubili še drugi.«

Papež je nekoč kot misijonar sam izkusil duhovne in materialne sadove molitev in darov za misijone. Zato se zahvaljuje za delo Papeških misijonskih družb. Zahvaljuje se današnjim misijonarjem, ki so zapustili vse zaradi Kristusove ljubezni, ki jo prinašajo ljudem na vse konce sveta. Vse nas pa kliče k novi misijonarski gorečnosti v domačih krajih in prosi, da bi se tudi danes prebudili novi misijonarski poklici.

Celotna poslanica je objavljena na spletni strani Misijonskega središča Slovenije. ●

SLONOKOŠČENA OBALA

● **S. Anica** se z naklonjenostjo posveča svojim pacientom

● **Tehtanje** podhranjenih otrok, katerih razvoj spremljajo v centru

Začetki organiziranega cepljenja

s. Anica Starman

Mir in dobro vsem v Frančiškovem letu, ko hodimo po njegovih stopinjah, se zbiramo v različnih skupnostih, molimo in premišljujemo, kako naše življenje poglobiti in živeti po njegovem zgledu. Srečanja so tudi priložnost, da se spoznavamo med seboj in iščemo skupno pot.

Pogled nazaj

Ko se oziram nazaj na moje prve korake v misijonu pred 46 leti, se Bogu zahvaljujem za vse, kar sem doživela, za veliko lepega, spodbudnega, pa tudi za težke trenutke, kjer je bila božja navzočnost otipljiva. Živeti med ljudmi, z njimi delati, moliti in biti priča božje ljubezni ter ubogljiv instrument v Njegovih rokah. Bila sem mlada zdravnica, kar sto kilometrov okoli ni bilo nobenega drugega zdravnika, bolniki pa so prihajali,

dojenčki, otroci in odrasli. Hvala Bogu, živila sem v skupnosti, kjer sem prejemale dovolj moči za delo.

Podpirali ste me tudi vi, da sem vedno imela zdravi-la, hrano za pomoč tistim, ki so trkali na naša vrata. Včasih sem dobila stvari in se spraševala, kje jih bom porabila in čez nekaj dni, tednov ali mesecev sem prav to stvar potrebovala. Vse otroške bolezni so razsajale, še posebno ošpice. Otroke so matere pri-nesle v obupnem stanju, velikokrat je bilo prepoz-no. Dobila sem dovoljenje in cepiva ter s prostovolj-ci in eno sestro obiskala tudi do 50 km oddaljene vasi. Kar sedem let pozneje se je začela "kampanja" za obvezno cepljenje. Danes v praksi srečam le posa-mezne otroke z ošpicami, otroške paralize že več let nisem diagnosticirala.

Ozaveščanje ljudi

Lep napredek je tudi pri bolnikih z aidsom. Pred tri-desetimi leti smo imeli prve primere. Zdravil ni bilo, in ko so prišla, so bila draga ter za mnoge nedoseglji-va. Prvi mali laboratorij smo opremile z vašimi darovi in začele diagnosticirati v Gbagbamu, da bolnikom ni

● Prva leta v dispanzerju

Hvala vsem, ki me pri mojem poslanstvu podpirate, molite in darujete. Posebej prisrčna hvala za nabirko za MIVO, saj nam Mivin avto omogoča, da pridemo do oddaljenih skupnosti kljub težko prevoznim cestam.

bilo treba oditi v mesto. Z Mivinin avtomobilom smo se vozile po vaseh, iskale bolnike in predvsem ozaveščale ljudi pred nevarnostjo okužb. Sedaj med nami živijo bolniki z aidsom, ki so stabilizirani in imajo otroke, ki niso okuženi. Nekateri jemljejo zdravila že dvajset let. Bogu hvala za vsa ta leta, preživeta med preprostimi ljudmi, ki so gostoljubni, veseli, potrpežljivi, ki znajo prisluhniti in sočustvovati. Veliko sem se od njih naučila, saj so mi odprli njihova srca. Bila sem z njimi in želim še naprej živeti z njimi, se veseliti in pomagati, ko je težko ter biti enostavno njihova sestra. ●

UKRAJINA

● Oratorij je, zaradi velikega števila otrok, potekal v dveh krajih

Pomoč čudodelne svetinje

s. Jožica Sterle

Po zelo dolgem času se vam spet oglašam, kar pa ne pomeni, da sem pozabila na vas. Dogodki se vrstijo s takšno hitrostjo, da računalnik samo od daleč pogledam, sesti poleg njega pa kar ne utegnem.

● Pomoč iz župnije Dob je prispela v Zakrpatje.

● **Romanje v Pariz**

Pomoč je prišla

Vsem, ki nas na različne načine podpirate z materialnimi darovi in molitvijo, se iskreno zahvaljujem. Po dobroti mnogih požrtvovalnih ljudi, ki za nas zbirate plenice, zdravila in sanitetni material, imamo vedno kaj, da lahko priskočimo na pomoč ubogim v naši okolici in širše po Ukrajini. Nekaj duhovnikov in mladih nas pogosto razveseli s polnim kombijem uporabnih stvari. Takrat po vasi završi: »Pomoč je prišla.« Ljudje so potrjeni v prepričanju, da kljub vojnemu stanju niso sami in pozabljeni, ampak nekdo misli nanje, moli zanje in jim je poslal pomoč. Preko mreže prostovoljcev nam uspe veliko dobrega poslati na fronto in v kraje, kjer je težko kaj kupiti.

Z vašimi darovi nam je uspelo popraviti streho in napeljati vodo v hišo starejšemu možu in ženi, ki živita sama, kajti oba sinova sta jima umrla. Ko sta prvič odprla pipo in je pritekla voda, sta bila presrečna. Konec je bilo hoje z vedri k sosedom, da bi si priskrbela vodo. Konec je strahu, da se jima bo preperela streha podrla na glavo. V kuhinji, kjer sta hodila po preperelih deskah kakor po zorani njivi, je sedaj ravna betonska plošča, prekrita z linolejem. Njuno veselje in hvaležnost sta velika. To, kar je za nas normalno že od otroštva, sta onadva prejela na stare dni. Vsem, ki ste jima to omogočili, vedno znova prosita zdravje in blagoslov.

● **V poletnih dneh** so na Zakrpatju s pomočjo slovenskih prostovoljcev izvedli oratorij.

Romanje v Pariz

Poletje je bilo zaznamovano še z romanjem Marijinih sester v Pariz. Naša Družba letos praznuje 100-letnico samostojnosti, zato smo želele porovati k sv. Vincenciju in v kapelo na Rue de Bac. Tam se je pred skoraj 200 leti Marija prikazala usmiljenki sv. Katarini Laboure in jo prosila, naj poskrbi, da bodo začeli kovati svetinje po vzorcu, kakor ji je naročila. Od tod izhaja čudodelna svetinja, ki jo nosi ogromno ljudi po vsem svetu. Po njej nam je Marija že tolikokrat pomagala. Ob vseh drugih prošnjah, ki jih je vsaka izmed nas prinesla pod Marijin oltar, je za nas v Ukrajini najbolj goreča želja po miru. V kapeli prikazanja vlada popolna tišina, čeprav je tam ves čas veliko ljudi. Katarinino nestrohnjeno telo v stekleni krsti govori o tem, kako je njeno skrito življenje v Božjih očeh dragoceno. Sestre usmiljenke so nam pokazale tudi njene nestrohnjene roke, ki jih hranijo na drugem mestu. Roke, ki so počivale na kolenih Device Marije. Bile smo čisto prevzete.

Ob krsti, kjer počivajo relikvije sv. Vincencija, pa sem se zavedla, da je to svetnik, ki je prvi razumel, da je treba pomagati organizirano, regularno, ne spontano. V ubogih je videl Jezusov obraz in njemu samemu služil. Tam so naše korenine. Na teh svetih krajih smo priporočile tudi vse naše dobrotnike in sodelavce. Naj vas Gospod vse blagoslavlja. ●

• Ulične stojnice so včasih edina priložnost za zaslužek.

Ena od senc Mehike

Barbara Čuk

Vsi, ki ste letos spremljali nogomet, najbrž mislite, da so Mehičani veseli ljudje, da radi praznujejo in da znajo gledati na življenje pozitivno, da imajo radi glasbo in da vse probleme rešujejo z družino. Mesec september je mesec, ki je posvečen neodvisnosti, mehiškemu ponosu in tipični mehiški hrani. Evforija nogometa, skupaj s tipično hrano, pijačo in mariači, je del realnosti, ki jo Mehika kaže svetu.

To, da radi praznujejo in da imajo radi glasbo, je čista resnica. Vendar pa obstajajo tudi mnoge sence. Ena od bolečih senc Mehike je: Kje je 135 tisoč pogrešanih oseb?

Porajajo se vprašanja: Kdo je odgovoren za njihovo izginotje? So živi ali mrtvi? Kje so njihova telesa? Zakaj

prav oni? So bili česa krivi ali so bili enostavno na napačnem kraju ob napačnem času? Zakaj ni odgovorov? K temu se pridružuje še bolečina zaradi vseh, ki so bili ubiti od preprodajalcev in katerih trupla so bila najdena. Vprašanja, ki vrtajo globoko in se množijo iz dneva v dan: Zakaj so ubili mojega sina, zakaj je moja hči pogrešana?

Dan za dnem se srečujem z osebami, ki globoko v sebi nosijo težo malodušja, ki je skupek žalosti, bolečine, razočaranja, turobnosti, nerazumevanja, nelagodnosti, jeze in ne nazadnje tudi želje po maščevanju.

Življenjske lekcije

Mehiški pregovor pravi: »Če hočeš nekoga spoznati, pojej z njim vrečo soli.« Spoznavanje bližnjega je proces, ki nas lahko vedno znova preseneti. Življenje ni statično, ves čas pridobivamo stvari, spoznavamo ljudi, ... hkrati pa tudi izgubljam: prijatelje, sorodnike, starše, otroke, znance, zdravje, mladost ... Občasno imamo občutek, da nam vse uhaja iz rok. Še veliko težje je, ko osebe preminejo zaradi nasilja. In obstaja vprašanje: **Zakaj?** Zato pravi svetopisemski Job: »Gospod je dal in Gospod je vzel, naj bo hvaljeno ime Gospodovo.« (Job 1, 21)

● **Življenje** je lahko zelo kruto.

Moramo priznati, da nimamo vseh odgovorov, da je življenje lahko zelo kruto. In v takih situacijah je edino, kar lahko storimo, da spremljamo te osebe, da uspejo izraziti svojo bolečino, v najtežjih trenutkih tudi brez besed. Jezus nam je rekel: »Jaz sem luč sveta«. Slediti Jezusu pomeni prinašati luč v najbolj temačne dele tega sveta. Ob vsem, kar doživljam dan za dnem, me vedno spremlja stavek iz Svetega pisma:

**»Vse pripomore k dobremu tistim, ki ljubijo Boga«
(Rim 8,28).**

Iz tega izhaja prav sposobnost, da se ne bojimo in da se iz vseh življenjskih situacij nekaj naučimo. Nekatere življenjske lekcije so brez dvoma precej težke. ●

● **Šola** v Nigeriji

Projekt v Nigeriji

Mateja Rihter

Tri fare na avstrijskem Koroškem podpirajo gradnjo šole

Louis Agim, ki je sedaj župnik na avstrijskem Koroškem v farah Galicija, Mohličice in Apače, je bil misijonski direktor za Nigerijo. Leta 2011, ko je bil še v Afriki, se je začela gradnja šole, ki omogoča šolanje 80 otrokom. Šolo je nato želel razširiti tako, da bi se tam lahko izobraževalo 300 otrok. Z izgradnjo naravoslovnega laboratorija je Višja zasebna katoliška šola svetega Antona v Umuožu na jugu Nigerije dobila pravico javnosti. Po maturi se absolventke in absolventi lahko vpišejo na univerzo. Šola jim odpira vrata tudi do samostojnosti ali visokokvalificiranih poklicev. O gradnji šole v Nigeriji Louis Agim pravi: »To je moja velika želja, da bi otrokom v Nigeriji pomagal. V Nigeriji je glede izobrazbe mladih vse upanje na Cerkvi, državni šolski sistem je v krizi,« pripoveduje in z iskreno hvaležnostjo predstavlja v slikah poročilo o napredku gradnje laboratorija in dvorane srednje šole sv. Antona v Umuožu, v škofiji Okigwe. »S podporo svojih treh župnij Galicija, Mohličice in Apače ter s podporo Missio Avstrija, Pisarne Misijoni in posameznikov nam je uspelo zgraditi stavbo od temeljev do prvega nadstropja. Med mojim dopustom januarja 2026 smo s pomočjo prof. Nkechi Echeguja (svetovalke Missio v Nigeriji), duhovnika Johna Onwumere (vodja projekta) in drugih članov gradbenega odbora porabili preostala sredstva za streho, ki je del osnovne gradbene faze. Naši učenci in učenke, starši ter učiteljice in učitelji so vsem zelo hvaležni za velikodušno podporo. S tem smo jim ponovno dali upanje in nasmeh.« ●

● Andrej Majcen

● Po izgonu iz Vietnama je odšel na Tajvan

Majcen delček v Božjem načrtu

Sara Bračko

Andrej Majcen je častitljivi božji služabnik, za katerega poteka postopek beatifikacije. Njegova življenjska pot se je začela leta 1904 v Mariboru, kjer sta ga oče in mama vzgajala v trdni veri in skrbi za sočloveka. Po uspešno zaključenem učiteljišču je svojo prvo službo dobil v salezijanski osnovni šoli na Radni. Tam je spoznal salezijance in se začel spraševati, ali ga Bog kliče za duhovnika. Po izpovedi redovnih zaobljub je šel na Rakovnik v Ljubljano, kjer je prevzel vodenje obrtnih šol.

»Pridi k meni«

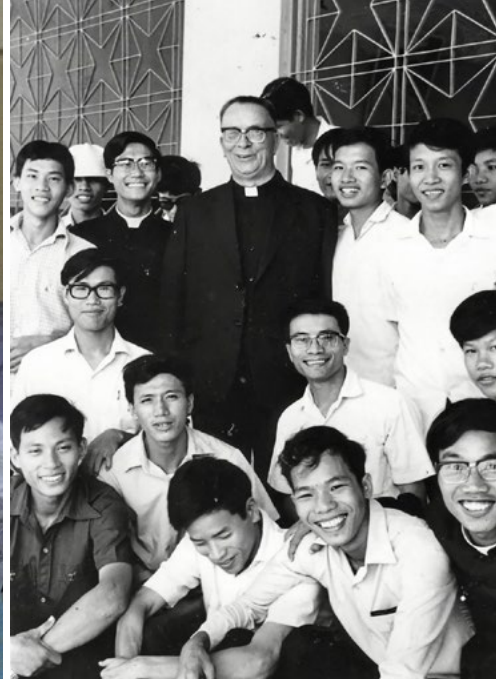
Misijonar Jožef Kerec je prišel na obisk v domovino in Majcnu šepnil: »Pridi k meni v misijone, ne bo ti žal.« Ker je bil vezan na obrtne šole, mu predstojniki odhoda v misijone niso odobrili. Leta 1933 je bil posvečen v duhovnika, dve leti pozneje pa je oblast v

Beogradu zaprla šole, ki so jih vodili duhovniki. Andrej je bil tako prost in je na veliki šmaren istega leta prejel misijonski križ, ki ga je nosil 44 let.

Decembra leta 1935 je Andrej Majcen prispel v Kunming, s tem pa se je začelo njegovo pravo misijonsko življenje. Ob prihodu so njegovo ime preimenovali v *Ma Yicheng*, kar v kitajski mitologiji pomeni konja, ki dirja in prinaša svetlobo, veselo oznanilo. Kljub nasprotovanju nekaterih evropskih misijonarjev se je odločno postavil v bran oznanjevanju evangelija v kitajskem jeziku. Majcen je želel postati eno z ljudmi, ki jim služi, zato je večkrat rekel: »S Kitajci bom Kitajec po kitajsko!« Pod Kerečevim okriljem se je hitro učil in kasneje celo prevzel vodenje celotnega misijona ter šole. Po komunističnem prevzemu oblasti leta 1949 se je poskušal čim bolj prilagoditi novim razmeram, eno leto je celo poučeval ruščino na državni srednji šoli, a je bil kljub vsemu leta 1951 izgnan s Kitajske.

Zlata doba

Po vmesnem enoletnem postanku v Macau je jeseni 1952 prispel v Hanoj v Severnem Vietnamu, kjer je prevzel skrb za sirotišnico s 550 sirotami. Ko je bil leta 1954 Vietnam razdeljen na severni in južni del, je Majcen vse sirote pravočasno umaknil na jug. Po

● **Svoja** zadnja leta je preživel na Rakovniku

● **Tudi** v Thu Ducu je bil rad med mladimi

Njegova življenjska pot je zgodba o majhnih, vsakodnevnih čudežih, ki se zgodijo, ko se v globini svojega srca odločimo, da bomo zaupali Bogu in se Mu prepustili.

vmesnem dvoletnem vodenju šole Tang King Po-ja v Hongkongu se je vrnil v Južni Vietnam, kjer se je začela zlata doba njegovega misijonskega delovanja.

Ponovno je udeležil svoj pristop in postal Vietnamec z Vietnamci; prevedel je salezijanska pravila v vietnamščino in leta 1960 postal prvi magister novincev. Zaradi izjemnega uspeha pri gradnji salezijanske družbe in vzgoji mladih si je prislužil naziv »vietnamski don Bosko«. Njegovo delo je opazila celo država, ki mu je leta 1972 izročila najvišje državno odlikovanje. Leta 1975, ko so Američani poraženi zapuščali Vietnam, je odločno zavrnil ponudbo generala za evakuacijo z besedami: »Vietnamci morajo ostati z Vietnamci in jaz z njimi.« Da bi obvaroval svoje sobrate pred uničenjem s strani komunistične oblasti, jih je razpršil v 14 odročnejših krajev, sam pa je bil leta 1976 kot zadnji tujec izgnan iz države.

Oče na daljavo

Po treh letih delovanja na Tajvanu se je leta 1979 vrnil v Slovenijo. Svojih zadnjih 20 let življenja je preživel na Rakovniku v Ljubljani, kjer je kot iskan spovednik in neutrujen zbiratelj materialne pomoči ostal povezan z vzhodom ter deloval kot »oče na daljavo« svojim vietnamskim sobratom.

Majcen se je celo življenje trudil, da bi ostal majcen. Sam sebe je večkrat celo klical revček-Andrejček. Vedel je, da sam v misijonih ne more prav veliko storiti. In prav ta njegova ponižnost ga dela svetnika, saj je vse uspehe pripisal Mariji Pomočnici, čudeže pa Bogu. Zase je rekel, da je samo šest ničel. Če pa Bog pred te ničle postavi enko, je že Božji milijonar. Kolikor sem ga uspela spoznati, si Andrej ne želi slave, ne želi si svetniške časti, raje bi ostal majcen, neopazen delček v božjem načrtu. Zato me Majcen nagovarja – njegova življenjska pot je zgodba o majhnih, vsakodnevnih čudežih, ki se zgodijo, ko se v globini svojega srca odločimo, da bomo zaupali Bogu in se Mu prepustili. ●

Mlada avtorica Sara Bračko je letos napisala mladinski roman o življenju misijonarja Andreja Majcna.

SPOZNAJ ETIOPIJO

- Etiopija je **druga najbolj naseljena država v Afriki**, takoj za Nigerijo in ena od le dveh afriških držav, za kateri velja, da nista bili nikoli kolonizirani.
- **Etiopija je ena izmed najstarejših držav na svetu**, ki jo znanstveniki pogosto imenujejo kar rojstni kraj človeštva.
- V Etiopiji govorijo več kot 80 jezikov. Med najpomembnejšimi so amharščina, oromščina, somalščina, tigrinjščina in afarščina.
- **Amharščina** uporablja starodavno pisavo **fidel**. Njeni znaki predstavljajo zloge, zato so videti precej drugače kot naše črke.
- Etiopija ima **svoj koledar, ki šteje trinajst mesecev**, kar pomeni, da so približno 7 - 8 let za našim koledarjem. Tudi ure dneva merijo po drugačnem urniku. Dan se začne, ko vzide sonce in konča, ko sonce zaide ter traja 12 ur. Nato se začne 12-urni nočni čas.
- **Glavno mesto Adis Abeba** je eno najvišje ležečih glavnih mest na svetu in leži kar 2355 metrov nad morjem. Ime v amharščini pomeni »nov cvet«.
- Glavni veri sta **krščanstvo in islam**, ki v Etiopiji sobivata že več sto let. Z Etiopijo so povezane številne svetopisemske zgodbe kot npr. o kraljici Sabe in Skrinji zaveze.

Adis Abeba – glavno mesto Etiopije

Etiopija je 54x večja od Slovenije in ima 63x več prebivalcev.

Denarna enota: etiopski bir (ETB)

1 EUR je 187 ETB

Slovarček besed:

Pozdravljeni: **Selam**

Oprostite: **Aznalehu**

Hvala: **Ameseginalew**

Žal mi je: **Yikirta**

DA / NE: **Awo / Aydelem**

Nasvidenje: **Dehina Hunu**

• Adis Abeba

Foto: iStock

Poišči 10 razlik.

Ilustriral Juan Juvančič

Slovenska misijonarka v Etiopiji

POLONA DOMINIK je laiška misijonarka, ki živi in dela v Etiopiji. V salezijanski ustanovi v Adis Abebi pomaga predvsem otrokom in mladim z ulice. Skupaj se učijo, telovadijo, igrajo različne igre in se učijo angleščino. Polona pomaga tudi pri programu Botrstvo, s katerim slovenski dobrotniki omogočajo šolanje več kot 400 otrokom v Etiopiji.

- **Kavo so odkrili v Etiopiji.** Legenda pripoveduje, da je pastir Kaldi opazil, da njegove koze postanejo polne energije, ko pojedjo rdeče jagode posebnega grma. Ko je jagode poskusil še sam, je odkril, da ga ohranjajo budnega. Menihi so iz jagod skuhalo pijačo – in tako naj bi se začela zgodba kave, ki danes velja za eno najbolj priljubljenih pijač na svetu.
- Najbolj znana etiopska jed je **injera**, velik, mehak in rahlo kisel kruh, ki je videti kot palačinka. Na njem postrežejo različne omake, karije in zelenjavne jedi. Jed injera pripravijo iz rastline **tef**, ki jo zmeljejo v moko.
- V severovzhodni Etiopiji leži **Danakilska depresija**, eno najbolj vročih in negostoljubnih območij na Zemlji. Ponekod leži več kot 100 metrov pod morsk gladino. Zaradi vulkanov, žveplovih izvirov in nenavadnih barv je pokrajina videti kot drug planet.

● Gelada

Predstavljam si, da bi za en dan obiskal/a Etiopijo. Kaj bi najprej želel/a videti, poskusiti ali vprašati? Nariši ali napiši svoj odgovor in nam ga pošlji na naš naslov.

- Etiopija je dom izjemno raznolike in edinstvene divjadi. Med najbolj znanimi živalmi so **etiopski volk**, ena najredkejših pasjih vrst na svetu, ter **gelada**, posebna opica, ki se prehranjuje s travo in ima na prsih rdečo liso v obliki srčka.
- **Erta Ale** je eden najbolj znanih aktivnih vulkanov v Etiopiji. Zaradi žareče lave mu pravijo tudi "kadeča se gora".

● Erta Ale

Foto: iStock

Reši rebus in odkrij ime znane etiopske živali.

O=E

A=S

A=K

~~1~~ 2 3 4 ~~5~~ ~~6~~

~~1~~ 2 3 4 ~~5~~ ~~6~~

1 2 ~~3~~

1 2 3 4 ~~5~~

TRIKRALJEVSKA AKCIJA | župnija Koper | posameznika: Golli Tanja, Aleš | **ADVENTNA AKCIJA** | župnije: Koper, Koprivnik v Bohinju, Sočerga | posameznika: Golli Tanja, Aleš | **SKLAD MIVA** | župnije: Ajdovec, Ajdovščina, Ambrus, Ankarani, Apače, Artiče, Begunje na Gor., Begunje pri Cerknici, Bela Cerkev, Bertoki, Besnica, Bevke, Bilje, Bizeljsko, Blagovica, Bloke, Bočna, Bogojina, Borovnica, Boštanj, Bovec, Branik, Braslovče, Brdo, Brestanica, Breznica, Brezno ob Dravi, Brezovica, Brežice, Bučka, Budanje, Bukovica, Cankova, Celje – Sv. Danijel, Celje – Sv. Duh, Celje – Sv. Jožef, Cerklje na Gor., Cerknica, Cerkno, Cezanjevci, Cirkovce, Col, Čatež – Zaplaza, Čatež ob Savi, Čemšenik, Črenšovci, Črenševci, Črenšnice, Črmošnjice, Črna, Črni Vrh nad Idrijo, Črnomelj, Dekani, Divača, Doberdob, Dobje pri Planini, Dobova, Dobovec, Dobropolje – Videm, Dobrna, Dobrnič, Dobrova, Dol pri Hrastniku, Dol pri Ljubljani, Dolenci, Dolenja vas, Dolnji Logatec, Domžale, Dornava, Dragatuš, Dravograd, Duple, Dutovlje, Frankolovo, Goče, Gomilsko, Goriče, Gornja Ponikva, Gornja Radgona, Gornja Sveta Kungota, Gornji Grad, Gornji Logatec, Gotovlje, Gozd, Grahovo, Grgar, Griže, Hajdina, Hinje, Homec, Horjul, Hotedršica, Hotiza, Hrastnik, Hrenovice, Hrpolje-Kozina, Idrija, Ig, Ihan, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Izlake, Izola, Jamlje, Jarše, Javor, Javorje, Javorje nad Šk. Loko, Jezersko, Jurklošter, Kalobje, Kamna Gorica, Kamnica, Kamnik, Kamnje, Kanal, Kanal, Enota Ročinj, Kapla na Kozjaku, Kidričevo, Kobarid, Kobilje, Kočevje, Kojško, Kokrica, Kolovrat, Komen, Komenda, Kopanj, Koper, Koprivna, Koprivnica, Koprivnik v Bohinju, Korte, Kostanjevica na Krasu, Kostanjevica na Krki, Košana, Kovor, Kranj, Kranj – Drulovka/Breg, Kranj – Šmartin, Kranj – Zlato Polje, Križe, Križevci pri Ljutomeru, Krka, Kromberk, Kropa, Laporje, Ledine, Lesce, Leskovec pri Krškem, Levpa, Limbuš, Litija, Ljubečna, Ljubljana – Bežigrad, Ljubljana – Črnuče, Ljubljana – Dravlje, Ljubljana – Fužine, Ljubljana – Ježica, Ljubljana – Kašelj/Zalog, Ljubljana – Kodeljevo,

Ljubljana – Koseze, Ljubljana – Marijino Oznanjenje, Ljubljana – Moste, Ljubljana – Podutik, Ljubljana – Polje, Ljubljana – Rakovnik, Ljubljana – Rudnik, Ljubljana – Stožice, Ljubljana – Sv. Križ, Ljubljana – Sv. Peter, Ljubljana – Šentvid, Ljubljana – Šiška, Ljubljana – Štepanja vas, Ljubljana – Trnovo, Ljubljana – Zadobrova, Ljubno, Loče pri Poljčanah, Lokavec, Lokev, Loški Potok, Lucija, Lučine, Makole, Mala Nedelja, Maribor – Brezje, Maribor – Pobrežje, Maribor – Radvanje, Maribor – Sv. Janez Bosko, Maribor – Sv. Janez Krstnik, Maribor – Sv. Jožef, Maribor – Sv. Križ, Maribor – Sv. Magdalena, Maribor – Sv. Marija, Maribor – Sv. Rešnje Telo, Maribor – Tezno, Marija Snežna, Martjanci, Matenja vas, Mavčiče, Mekinje, Mengeš, Metlika, Mežica, Miren, Mirna, Mirna Peč, Mokronog, Mošnje, Motnik, Muta, Naklo, Nazarje, Negova, Nevlje, Notranje Gorice, Nova Cerkev, Nova Gorica, Nova Gorica – Kapela, Nova Stifta, Novo mesto – Sv. Janez, Novo mesto – Sv. Lenart, Odranci, Ojstrica, Olimje, Osek, Otlica, Ovsice, Pečarovi, Peče, Pertoča, Petrovče, Pilštanj, Piran, Pirniče, Pišce, Pivka, Planina pri Sevnici, Podbrdo, Podbrezje, Podčetrtek, Podgrad, Podkraj, Podlipa, Podsreda, Podzemelj, Polhov Gradec, Poljčane, Polšnik, Polzela, Portorož, Postojna, Prečna, Predvor, Predloka, Predoslje, Preserje, Preska, Prevalje, Prihova, Primskovo na Dolenjskem, Ptuj – Sv. Ožbalt, Ptuj – Sv. Peter in Pavel, Ptujška Gora, Rače, Radeče, Radenci, Radmirje, Radovica, Raka, Rakek, Rakitna, Razbor pri Slovenj Gradcu, Razkrižje, Rečica ob Savinji, Remšnik, Renče, Reteče, Ribnica, Ribnica na Pohorju, Rob, Rogaška Slatina, Rovte, Ruše, Sela pri Kamniku, Selca, Sele pri Slovenj Gradcu, Senožeče, Sevnica, Sinji Vrh, Skomarje, Slavina, Slivnica pri Mariboru, Slovenska Bistrica, Slovenske Konjice, Smlednik, Sočerga, Solkan, Sostro, Spodnja Idrija, Središče ob Dravi, Srednja vas v Bohinju, Stara Cerkev, Stara Loka, Stari trg ob Kolpi, Stari trg pri Ložu, Stična, Stopiče, Stranice, Stranje, Struge, Studenec, Studenice, Studeno, Suhor, Sv. Andraž nad Polzelo, Sv. Andraž v Sl.

Gorica, Sv. Ana v Framu, Sv. Anton na Pohorju, Sv. Anton v Sl. Gorici, Sv. Barbara v Halozah – Cirkulane, Sv. Barbara v Sl. Gorici, Sv. Duh pri Šk. Loki, Sv. Ema, Sv. Florijan v Dolici, Sv. Helena – Dolsko, Sv. Jedert nad Laškim, Sv. Jernej pri Ločah, Sv. Jošt na Kozjaku, Sv. Jurij ob Ščavnici, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Jurij v Sl. Gorici, Sv. Križ – Podbočje, Sv. Križ nad Mariborom, Sv. Kunigunda na Pohorju, Sv. Lenart – Podgorci, Sv. Lenart nad Laškim, Sv. Lovrenc nad Štorami, Sv. Marija v Puščavi, Sv. Marjeta nižje Ptuj, Sv. Marko nižje Ptuj, Sv. Martin pri Vurberku – Dvorjane, Sv. Miklavž ob Dravi, Sv. Ožbalt ob Dravi, Sv. Peter na Kronske gori, Sv. Peter pri Mariboru – Malečnik, Sv. Rok ob Sotli, Sv. Rupert nad Laškim, Sv. Štefan, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Trojica v Sl. Gorici, Sv. Urban – Destrnik, Sv. Vid nad Cerknico, Sv. Vid nad Valdekom, Sv. Vid pri Ptuj, Sveti Andraž v Halozah – Zg. Leskovec, Sveti Danijel nad Prevaljami, Sveti Lenart v Sl. Gorici, Sveti Lovrenc na Dravskem polju, Sveti Lovrenc na Pohorju, Sveti Tomaž, Svetina, Svibno, Šempas, Šempeter pri Gorici, Šempeter v Sav. Dolini, Šenčur, Šentgotard, Šentilj pod Turjakom, Šentjanž, Šentjanž na Vinski Gori, Šentjošt nad Horjulom, Šentjurij – Podkum, Šentlovrenc, Šentožbolt, Šentvid pri Stični, Šentviška Gora, Škočjan pri Novem mestu, Škofje, Škofja Loka, Škofja Loka – Suha, Škofljica, Šlovrenc, Šmarje pri Kopru, Šmarjeta, Šmartno ob Dreti, Šmartno pod Šmarno goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Sl. Gradcu, Šmartno v Rožni dolini, Šmartno v Tuhinju, Šmihel, Šmiklavž pri Sl. Gradcu, Šoštanj, Špitalič, Št. Ilj pri Velenju, Št. Ilj v Sl. Gorici, Št. Janž na Dravskem polju – Starše, Št. Janž pri Dravogradu, Št. Jurij pri Grosupljem, Št. Peter – Otočec, Štanga, Štanjel, Šturje, Teharje, Tišina, Tolmin, Tomaj, Trata – Gorenja vas, Trebelno, Trebnje, Trnje, Trstenik, Tržič, Tržič-Bistrica, Tunjice, Unec, Vače, Velenje, Velesovo, Velika Dolina, Velika Nedelja, Velika Polana, Velike Lašče, Veliki Gaber, Veržej, Videm – Krško, Vinica, Vipava, Vipavski Križ, Vir, Višnja Gora, Vitanje, Vodice, Vogrsko,

Vojnik, Vrabče, Vranja Peč, Vransko, Vreme, Vrh – Sv. Trije Kralji, Vrhnika, Vrhpolje, Vrtojba, Vuhred, Vurberk, Vuzenica, Zabukovje, Zagorje, Zaplana, Zasip, Zavrch, Zdole, Zgornji Tuhinj, Zreče, Žalec, Žalna, Železniki, Želmlje, Žiče, Žiri, Župnišče Povir | posamezniki: Alič Blaž, Ančimer Janez, Andlovec Irena, Awbell Sentya Tiya, Ažbe Gregor, Bahorič Slavica, Barba Jana, Baša Kornelija, Bauer Jana, Benčina Nadja S.P., Benedičič Izidor, Bernik Boštjan, Bertoncelj Cvetka, Bešter Helena, Birk Vrabec Ivana, Blažič Gašper, Bogataj Alenka, Bogataj Miran, Bogdan Gabrijela, Boltar Šavli Marija, Borše Zupančič Bernarda, Božič Breda, Božič Jože, Božič Magda, Breclj Timotej, Brojan Majda, Brunšek Andreja, Brvar Petra, Burja Matija, Busija Matej, Casar Mario, Celestina Marija, Cerar Mira, Cerkev Srca Jezusovega, Ciperle Simon, Cuderman Alenka, Cunder Rok, Cvikl Matej, Čebulj Aleš, Čemažar Marjeta, Čemažar Peter, Černatič Ivana, Černatič Matej, Černetič Andrej, Česen Ana, Čobec Aleksander, Čož Sonja, Čufar Katarina, Čuk Niko, Čušin Branko, Dajčman Tanja, Damiš Tatjana, De Faveri Tanja, Dejanović Amalija, Demšar Marko, Dolenc Janez, Dolenc Jože, Dolenšek Marija Iča, Dolinšek Boštjan, Dolšak Rok Filip, Doplihar Kebe Ana, Dovč Marija, Dragan Monika, Drnovšek Ljudmila, Drozg Božidar, Družba Hčera Marije Pomočnice, Duhovniški dom Mane Nobiscum, Durič Štefka, Dušak Ksenija, Erjavac Primož, Erzar Rafo, Fabijan Marinka, Fabjančič Matevž, Fajdiga Alojzija, Flajnik Andrej, Flat Anica, Fortuna Bruna, Fortuna Daniel, Fortuna Vera, Frančiškanski samostan Brezje, Frančiškanski samostan Kamnik, Frančiškanski samostan Sveta gora, Frbežar Ana, Freser Sandra, Friedrich Jožefa, Furman Patricija, Gabrijelčič Mirjam, Geržina Oblak Veronika, Glavan Frančiška, Gliha Joži, Glušič Marjan, Gobjšek Luka, Golčnik Barbara, Golob Karolina, Gorenc D.O.O., Gorup Marta, Gorše Marko, Gostiša Janez, Grahelj Franci, Grdadolnik Marjan, Gregorčič Kopavnik Danijela, Gregorič Andrej, Greif Boris, Grum Hermina, Gselman Damijan, Gyergyek Andrej, Hartman Marko, Hladnik

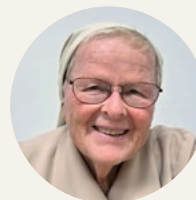
JUBILANTI

85 let življenja
S. Mojca Karničnik,
misijonarka Jezusa
Kristusa, rojena
3. decembra 1941 v
Dravogradu. V misijone
je odšla 15. avgusta
1974. Deluje v DR Kongo.

70 let življenja
Škof Martin Kmetec,
minorit, rojen
10. novembra 1956
v Sv. Vidu pri Ptuj.
V misijone je odšel
6. decembra 1990. Deluje
v Turčiji.

55 let v misijonih
S. Bogdana Kavčič,
usmiljenka, rojena
26. avgusta 1945 v
Žireh. V misijone je
odšla 29. decembra
1971. Deluje v
Burundiju.

Teja, Hočevar Danica, Horvatič Vladimir, Hrast Lucija, Hrastar Tomaž, Hren Jože, Hribar Jože, Hribernik Majda, Hrovat Jože, Hrovat Majda, Hrovat Milena, Hrovat Nika, Humar Jolanda, Humar Romana, Ivančič Kristina, Ivanetič Miha, Ivanič Matej, Jagarinec Milkovič Mateja, Jakšič Marjeta, Jamnik Damijana, Javornik Dominik, Jeglič Marko, Jeler Anton, Jemec Anamarija, Jeretina Magister Branka, Jeretina Roman, Jerman Milena, Jermol Ana, Jeromel Martina, Jerovšek Jure, Jeseničnik Marija, Jesenko Marijan, Jesihar Andreja, Jocič Alenka, Jovanovič Petra, Jurinčič Gregor, Juvan Franc, Kanalec Slavko, Karba Marija, Kastelic Danijel, Kastelic Meta, Katič Franc, Katongo Tina, Kelhar Gregor, Kemperle Polona, Kerin, Kernel, Kesina Mateja, Kežmah Janja, Klanjšek Sonja, Mitja, Klobučar Luka in Benjamin, Klun Nina, Kmet Žiga, Kobal Maksimiljan, Kocijančič Viktor – Janko, Kocmur Santiago Francisco, Kokot Branka in Franc, Kolbl Jernej, Količ Mateja, Koller David, Kompara Mateja, Kontesa D.O.O., Koren Jerica, Koren Štih Nataša, Korenčan Lucija, Korenjak Jurij, Kosmač Bojana, Košir Samo, Kotar Cvetka Terezija, Kovač Uroš, Kozlovič Mavricij, Koželj Helena, Koželjnik Jožica, Kožlin-Žigon Ana, Krajnc Sara, Kralj Helena, Kranjc Kristijan, Kranjc Pavel, Krapež Florjana, Krapež Martin, Krašna Natalija, Kravanja Metka, Kravos Stojan, Krečič Slavica, Krefc Kristina, Kresnik Marija, Križman Rafaela, Krk Jurij, Kržišnik Eva, Kržišnik Franci, Kržišnik Ivanka, Kržišnik Matej, Kuhelj Katja, Kumer Milena, Kunc Ljudmila, Kuret Sanja, Kušar Gal, Kušar Mihael, Kuzman Janja, Kverh Jožica, Lampe Jana, Lampe Katja, Langus Romanca, Lavrač Kristijan, Lavrenčič Andrej, Lavrič Leon, Lavrinec Pavla, Lazaristi Mirenski grad, Lebar Jelka, Lebič Anica, Lekšan Marjan, Leskovar Tanja, Leskovec Domen, Ličen Starič Mirjana, Lipušček Majda, Lipušček Marjan, Logar Betka, Logar Edo, Logar Tomaž, Lohkar Alenka, Lorber Mitja, Lorber Petra, Lotrič Tomaž, Madjar Marjeta, Maffi Severin, Magajna Bogdan, Majer Ivica, Majster-Izd. in mont. kov. konstr., Malovrh Maja, Malovrh Robert S. P., Marčun Peter, Marhold Rajka, Marinko Gabriela, Markoš Marija, Matičič Niko, Matzele Meta, Mavri David, Mavri Miran, Medved Igor, Mekuč Mojca, Merljak Matjaž, Mernik Franc, Merše Tomaž, Meserko Lea, Mevlja Damjan, Mihelčič Blaž, Mihevc Janez, Miklavič Leonida, Minoritski samostan Piran, Mirdita Elizabeta, Mivšek Tomaž, Mlakar Boštjan, Minar Janez, Modic Darja, Mrhar Marija | Muršič Klenar Mira, Mušič Simona, N.N., Nabernik Franc, Nahtigal Marko, Nimac Jerneja, Novak Andrej, Novak Anton, Novak Boris, Novak Mateja, Nučič Janika, Ognjišče d.o.o., Ogorevc David, Ogrič Alenka, Osrajnik Damjan, Osterman Milan, Pakiž Jurij, Paternoster Petra, Pavčnik Brigita, Pavlovič

France, Pavlovič Petra, Pavlovič Lucija, Pavlovič Marija, Pečarič Podobnik Karmen, Pečnik Marija, Pegan Sara, Perko Iztok, Peternej Irena, Petrič Marko, Petrič Romana, Petrin Cvetka, Petrovič Ivan, Pevec Andrej, Pezdir Marija, Pipan Pavla, Pirc Jasna, Pirc Nadja, Pirih Marija, Pižmoht Marija, Planinšek Mojca, Podberšič Ivo, Podbregar Franci, Podobnik Primož, Poglajen Helena, Pograjc Helena, Pokrivač Marija in Tomaž, Polenšek Zlatka, Poljanec Novak Mojca, Popovič Milan, Poslek Danijel, Praček Aleš, Prater Andreja, Prelc Martin, Prelovšek Marjetka, Prezelj Marjetka, Prnaver Miran, Prnaver Olga, Prosenc Janja, Pšeničnik Marjana, Pungertnik Marko, Puntar Lojze, Pusavec Kirar Eva, Rak Jera, Rakovec Peter, Rakun Barbara, Rakušček Nevenka in Stane, Rant Marija, Raspor Adam, Raztresen Marija, Raztresen Matko, Rebek Helena, Reberc Neža, Rebolj Milena, Rejc Sušnik Simona, Rejec Janja, Remic Primož, Rigač Gregor, Rijavec Ana, Rijavec Anita, Rijavec Marija, Robba Martin, Rogl-Butina Mirjam, Rojec Jože, Rotar Barbara, Rotar Pance Branka, Rovšek Peter Tomaž, Rozman Iztok, Rozman Janez, Rožič Jože, Rugelj Jože, Rupar Janja, Rupar Lenart, Rustja Andreja, Sagadin Danilo, Saje Brigita, Sajtl Dani, Satralkar Lucija, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Seban Danica s.p., Sečnik Davorin, Sedeljšak Vida, Sestre Sv. Križa, Simončič Marta, Sitar Ljudmila, Sivec Jure, Scribe – Dimec Darja, Skube Cirila, Smrekar Alojzij, Snoj Jose Estanislao, Sobočan Ivan, Sojč Tomaž, Sorč Ervin, Sosič Petra, Srnel Manuela, Strehar Marko, Stres Tomaž, Strniša Mojca, Stupar Jana, Susman, Susman Mimi, Sušec Karmen, Šadl Mitja, Šarc Primož, Ščavničar Ema, Šebenik Erik, Šegula Zdenka, Šemrov Mojca, Šerjak Tom, Šibal Darinka, Šimac Miha, Škvarc Jernej, Škvarč Marko, Šmid Gita, Šmid Tomaž, Šmigoc Marija, Špelko Tomaž, Špendov Barbara, Špenko Marica, Štalec Jože, Šteblaj Kristina, Štucin Florjan, Študentski dom Vincencij, Šuštar Peter, Tanček Andrej, Tomšič Klemen, Tootil Pavla, Topič Peter, Toplak Alenka, Trampuž Ivo, Trilar Marija, Trošt Marko, Trstenjak Andrej, Turk Edvard, Turk Franc, Tušek Franci, Udir Jože, Urbanec Janko, Urbanec Franc, Urh Katarina, Urh Tomaž, Uršič Tanja, Ušeničnik Aleš, Ušeničnik Janez, Vadnov Tanja, Valentinič Dejan, Vegan Ciril, Vehar Sonja, Veladžič Katja, Vide Katič Mirjam, Vidic Nikolaj, Vidmar Gregor, Vidrih Slavica, Vindiš Dominika, Vinkovič Jože, Visočnik Julijana, Vodnik Mateja, Vogrinčič Mateja, Voljč Marija, Vovk Matjaž, Vrabčič Metka, Vrčon Tomaž, Vreček Sajovic Marija, Vrečič Primož, Vugrinec Anika in Josip, Zadnikar Majda, Zadravec Matej, Zafostnik Silva, Zajec Marija, Zajec Miha, Zakotnik Andrej, Zaletej Bernarda, Zalokar Bernardka, Zidanšek – družina, Zorko Olga, Zupanc Marija, Zupancič Alojz, Zupancič

Marko, Zupancič Martina, Zupancič Slavko, Zver Szűcs Sonja, Žitko Vid, Žlender Rok, Žmauc Aleksander, Žužek Pavel | **SKLAD ZA LAČNE** | posamezniki: Boštjančič Cirila, Harej Janko in Metka, Harej Rok, Jeličič Ivica, Kepec Gregor, Končan Julija, Kremžar Klara, Kržišnik Fani, Lenassi Ivan, Likar Sebastjan, Medvešek Viljem, Mršnik Bernarda, Oprčkal Marjan, Pirnar Žan, Rustja Andreja, Tajnikar Matej, Zupanc Kristjan | **SKLAD ZA MISIJONE** | župnije: Breznica, Koper, Stari trg ob Kolpi | posamezniki: Blažič Mihael, Brezovnik Janez, Gartner Gregor, Glavan Martina, Harsany – Noner Stanka, Klavžar Mojca, Klučevšek Tatjana, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Kremžar Tomaž, Križnič David, Leskovar Tanja, Likar Sebastjan, Lorber Petra, Magdič Olga, Marter Ana, Mekuč Mojca, Mencin Dominika, Mernik Franc, Mikulin Olga, Mohorič Slavica, N.N., Paškič Ilija, Podkrižnik Jožef, Pogačnik Ivanka, Prašnikar Marjeta, Sirk Saksida Marija, Stanovnik Lavrencij, Stražar Vita, Kaja, Strehar Marko, Štefe Francisco, Tome Albinca, Uršič Tomaž, Zorenč Davorina | **SKLAD ZA MADAGASKAR** | posamezniki: Pintarič Rozka, Pirc Anica, Remic Primož | **ŠOLANJE BOGOSLOVCEV** | posamezniki: Rustja Andreja, Uršič Tomaž | **VODNJAKI** | posamezniki: Čop Sabina, N.N. | **MISIJOJ MATANGA** | posamezniki: Imar Ana, Kresnik Robert, Podobnik Jožica | **GRADNJA ŠOLE V INDIJI** | Pirc Anica | **S. MARTA MEŠKO** | Šifrer Marija | **PAVEL BAJEC** | Ušaj Robert | **PETER IVANČIČ** | Sraka Marija | **S. ANKA BURGER** | posamezniki: Korošec Bernarda, Oblak Marija | **S. VESNA HITI** | posamezniki: Bizilj Francka, Gregar Gregor, Četrtič Franc, Kocijančič Katarina, N.N. | **ANTON KERIN** | posamezniki: Katoliška mladina, Lah Benjamin, N.N., Šušteršič Ivana | **S. AGATA KOCIPER** | Kocijančič Katarina | **JANEZ KRMELJ** | posamezniki: Bogataj Gregor, Bolta Marko, Kolander Tadeja, Kosmač Janko, Mijatović Avguštin, N.N., Potočnik Branko, Ramšak Mark Anton, Rupar Olga, Sušnik Kolbezen Barbara, Šifrer Marija, Zgubič Evgen | **S. ANDREJA GODNIČ** | posamezniki: Bonutti – Hajdinjak Kamila, Colnar Marija, Čotar Gorup Monika, Gregorič Trkman Milena, Koscec Andreja in David, Kranjec Silva, Križnič David, Kuralt Dejan, Logar Edo, Logar Marija, N.N., Pirc Dragica, Sabolič Goran, Šušteršič Marija, Turk Nuša, Vereš Bojan, Videnšek Urška, Zadnik Vanda, Zaletej Toni, Zelenc Marija | **GRADNJA CERKVE GULU-UGANDA** | posamezniki: Harej Janko in Metka, Krevelj Branko | **JANEZ MIHELČIČ** | posamezniki: Lončar Andrej,

Slapnik Brigita | **S. ZVONKA MIKEC** | posamezniki: Kocijančič Katarina, Murn Marija, Uhan Mihaela | **MISIJOJARKE MATERE TEREZIJE** | Kranjc Rafael | **JANEZ MESEC** | posamezniki: N.N., Ramovš Vera, Šimic Apolonija, Ušaj Robert | **PEDRO OPEKA** | posamezniki: Bolta Marko, Gregl Ana, Hočevar Janko, Jelen Marjana, Kette Lucija, Kham Ludovika Alenka, Lah Benjamin, Lenarčič Stanislava, Leskovec Tomaž, Marolt Franciška, Polončič Ladislava, Rotar Ana, Rupnik Marjetka, Rus Valerija, Selan Rahela, Senčar Olga, Sm Creations D.O.O., Snoj Irena, Ščavničar Ema, Turk Jožica, Verbič Karel, Vevar Barbara, Janez, Vrščaj Dragica | **S. JOŽICA STERLE** | posamezniki: Paljč Florjana, Šifrer Marija | **ŠKOF MARTIN KMETEC** | posamezniki: Pangerc Stanka, Perovšek Francka, Ščavničar Ema | **S. MARJETA ZANJKOVIČ** | posamezniki: Krašna Natalija, Kržišnik Eva, Zadravec Roman | **S. BOGDANA KAVČIČ** | posamezniki: Anko Ivana, Bizilj Francka, Kežman Aleš, Kocijančič Katarina, N.N. | S. Anica Starman | posamezniki: Kocijančič Katarina, Zanjčič Ljudmila, Harej Neva in Rajko | **JANEZ SEVER** | Novak Kukovič Mateja | **S. LJUDMILA ANŽIČ** | Daksobler Ljudmila | **S. BARBARA PETERLIN** | posamezniki: Ipavec Boža, Mežan Olgica, Pirmat Janez, Pšeničnik Marjana, Ramovš Vera | **STANE KERIN** | župnije: Dobropolje – Videm, Dobrova, Višnja Gora | posamezniki: Goršič Bogo, N.N., Pečarič Podobnik Karmen, Škofija Novo mesto, Štrubelj Marjan | **S. URŠA MARINČIČ** | posamezniki: Bucik Branko, Cvetek Jan, Česelnik Katja, Fekonja Simona, Glasenčnik Daša, Herga Lucija, Jarc Magdalena, Maffi Severin, Marin Hribar Katarina, Mušič Marija, Šilc Marinčič Andreja, Šolske sestre de Notre Dame, Štuhec msgr.dr. Ivan, Verbeek Ana | **P. MIHA MAJETIČ** | posamezniki: Balint Cristian, Rem Projekt D.O.O., Rozman Jerica, Sever Žuntar Saša | **MARIJINE SESTRE - KIJEV** | posamezniki: Avbar Marija, Pečarič Podobnik Karmen, Ušaj Robert, Vincencijeva zveza Ottawa, Zajec Marija | **POLONA DOMINIK** | posamezniki: Cergolj Aleksander, Dolinšek Tatjana, Horvat Nataša, Klun Nina, N.N., Sedej Andreja | **S. ZORICA BLAGOTINŠEK** | posamezniki: Cergolj Janez, Dolinšek Tatjana, Gale Bogomira, Gladek Maja, N.N. | **S. IVA HORVAT** | posamezniki: Ažman Bogdan, Kržišnik Eva | **IVANA ŽIGON** | Grbec Cecilija | **SABINA KERN** | posamezniki: Korasa Ana, Lovše Anica | **JOŽE ANDOLŠEK** | posamezniki: Habjanič Jožica, Ličan Anton |

Priporočeni dar za tisk Misijonskih obzorij za leto 2026 je 12€.

MISIJONSKI ORATORIJSKI DAN

kratka kateheza

misijonske delavnice

klepet ob kavi z misijonarkama
s. Vesno Hiti in s. Bogdano Kavčič
ob 15.00

VELESOVO
17. oktober
15.00 - 18.00

**Misijonska
obzorja**

Izhajajo v Ljubljani od leta 1987

Katoliški misijoni

GROBLJE, RIM, BUENOS AIRES
1923-1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987